

MINISTER ZDROWIA

MZ-PR-WL-070-37735-1/MC/13

KANCELARIA SENATU RP
GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 23.12.13
nr. 6073 podpis. [signature]

Warszawa, 2013 -12- 13

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowmy Panie Marszałku!

W nawiązaniu do oświadczenia senatora Ryszarda Knosali, przesłanego przy piśmie z dnia 18 listopada 2013 r., znak BPS/043-43-1865/13, przedstawiam następujące stanowisko.

Na wstępie uprzejmie informuję, że wojewódzka komisja do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych jest instytucją utworzoną ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 113, poz. 660). Przedmiotowa ustawa umożliwiła pacjentom oraz ich spadkobiercom dochodzenie odszkodowania i zadośćuczynienie za szkody powstałe w procesie leczenia na drodze pozasądowej. Do dnia wejścia w życie powyższej ustawy, tj. do dnia 1 stycznia 2012 r., pacjent mógł dochodzić swoich roszczeń wyłącznie w drodze powództwa cywilnego.

Jak wynika z powyższego wojewódzka komisja do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych jest instytucją, która wprowadziła nowe zasady przyznawania pacjentom odszkodowania oraz zadośćuczynienia za doznane szkody. Należy ocenić jej działalność pozytywnie, gdyż pacjent uzyskał dodatkową drogę dochodzenia swoich roszczeń. Należy mieć również na uwadze, że postępowanie przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych jest postępowaniem sui generis, które ma charakter postępowania ugodowo-mediacyjnego.

Postępowanie, które toczy się przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych, nie jest postępowaniem sądowym, natomiast stanowi alternatywę dla dochodzenia roszczeń przez pacjentów przed sądami powszechnymi. Możliwość rezygnacji przez pacjenta na każdym etapie postępowania przez wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych, jest konsekwencją tego że prawo złożenia wniosku do komisji jest dodatkowym uprawnieniem pacjenta, które nie powinno być w żaden sposób ograniczane.

Zgodnie z art. 67i ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta celem postępowania przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych jest ustalenie, czy zdarzenie, którego następstwem była szkoda majątkowa lub niemajątkowa, stanowiło zdarzenie medyczne. W celu wszczęcia takiego postępowania należy złożyć wniosek o ustalenie zdarzenia medycznego, który musi zawierać informacje określone w art. 67d ust. 1 ww. ustawy. Brak wymaganych informacji może przesądzić o potraktowaniu wniosku jako niekompletnego.

W myśl zaś art. 67d ust. 3 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta złożenie wniosku podlega opłacie w wysokości 200 zł. Opłata podlega zaliczeniu na poczet kosztów postępowania przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych. Celem wprowadzenia opłaty było m.in. ograniczenie liczby wniosków składanych bezpodstawnie.

Zgodnie z art. 67l ust. 5 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta koszty postępowania przed wojewódzką komisją stanowią: opłata od złożenia wniosku, zwrot kosztów podróży i noclegu oraz utraconych zarobków lub dochodów osób wezwanych przez wojewódzką komisję, a także wynagrodzenie za sporządzenie opinii. W zaś myśl art. 67l ust. 3 ww. ustawy koszty postępowania przed wojewódzką komisją ponosi: podmiot składający wniosek - w przypadku orzeczenia o braku zdarzenia medycznego, podmiot leczniczy prowadzący szpital - w przypadku orzeczenia o zdarzeniu medycznym, ubezpieczyciel - w przypadku, gdy nie przedstawi w terminie propozycji odszkodowania i zadośćuczynienia.

Natomiast wysokość kosztów postępowania wojewódzka komisja ustala w orzeczeniu. Kwotę stanowiącą równowartość kosztów uiszcza się na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego (art. 67l ust. 4 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta).

Warto wspomnieć, że zgodnie z art. 67o ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta w zakresie nieuregulowanym przepisami art. 67a-67m do postępowania przed wojewódzką komisją stosuje się odpowiednio przepisy m.in. art. 102 Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z art. 102 Kodeksu postępowania cywilnego, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Ponadto informuję, że Ministerstwo Zdrowia, ze względu na usprawnienie prac wojewódzkich komisji do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych, w *projekcie założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz niektórych innych ustaw*, zaproponowało zmianę tej ustawy m. in. przez wprowadzenie ogólnej reguły, iż w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do postępowania przed wojewódzką komisją, będą miały zastosowanie wszystkie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Wobec powyższego podmiot składający wniosek o ustalenie zdarzenia medycznego będzie musiał wnieść opłatę, natomiast wojewódzka komisja będzie mogła zdecydować o nieobciążaniu takiego podmiotu innymi kosztami w orzeczeniu kończącym postępowanie. Zastosowanie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w postępowaniu przed wojewódzką komisją umożliwi również złożenie z wnioskiem o wszczęcie tego postępowania wniosku o zwolnienie od wyżej wymienionej opłaty.

z poważaniem

S. Neumann
Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
SEKRETARZ STANU

Sławomir Neumann